

BÀI HỌC 10

NƯỚC MỸ VÀ BA-BY-LÔN

CÂU GÓC: “Trong kỳ đó, Mi-ca-ên, quan trưởng lớn, là đấng đứng thay mặt con cái dân người sẽ chối dậy. Lúc đó sẽ có tai nạn, đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ. Bấy giờ, trong vòng dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia sẽ được cứu” (Đa-ni-ên 12:1).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Khải huyền 13:1-12; 14:9-11; 16:2; 19:20; 20:4; Giê-rê-mi 51:6, 7, 53, 57; Khải huyền 18:1-4.

Tuần rồi chúng ta học về ba ngôi giả mạo là Sa-tan (con rồng) và hai quyền lực hợp lại để mang sự áp chế đến cho dân Đức Chúa Trời.

Một trong hai quyền lực sau ấy là con thú từ nước lên (Khải huyền 13:1-10) được diễn tả giống như những điều tiên tri Đa-ni-ên đã ghi lại về quyền lực thứ tư của bức tượng mà vua Ba-by-lôn có sự hiện thấy. Ba-by-lôn (con sư tử), Mê-đô Ba-tư (con gấu), Gờ-réc (con beo), và con vật cuối cùng là đế quốc La Mã. Đế quốc La Mã khởi đầu là một chế độ thờ tà thần, nhưng về sau trở thành chế độ giáo hoàng. Cái sừng nhỏ ra từ con thú thứ tư. Chúng ta cũng thấy có nhiều bản chất của La Mã giáo hoàng trong con thú này (đọc Đa-ni-ên 7:7, 8, 19-21, 23-25).

Nhưng chúng ta thấy hệ thống La Mã giáo hoàng không phải là con thú duy nhất. Một quyền lực hùng mạnh khác được diễn tả qua con thú từ đất ra trong Khải huyền 13.

Chúng ta muốn biết những hình ảnh này có ý chỉ về ai và có ý nghĩa gì trong lịch sử nhân loại.

VẾT THƯƠNG GẦN CHẾT

Đọc Khải huyền 13:1-10 và duyệt qua các lý do tại sao các câu này là nói về vai trò của giáo hoàng La Mã, trong quá khứ và cả trong tương lai. Để ý xem cái vai trò ấy đã được ban phát như thế nào. Điều này có ý nghĩa gì với những điều xảy ra trong thời kỳ cuối cùng?

Dầu Đức Chúa Trời có các người yêu mến và tín trung với Ngài trong mọi giáo phái Cơ Đốc, Kinh Thánh có chỉ về những vai trò mà hệ thống của giáo phái này đã có và sẽ làm trong thời kỳ cuối cùng.

Đọc lại Khải huyền 13:3. Điều gì được ghi rõ ở đây, và điều này cho thấy La Mã có một vai trò quan trọng như thế nào?

Trái bao thế kỷ, Giáo hội La Mã đã là hội thánh chính của Đạo Chúa và cũng là đầu não chính trị của thế giới Âu châu. Một thí dụ điển hình về quyền uy của Giáo hội La Mã là chuyện của Hoàng đế Henry IV của Thánh Quốc La Mã, là người đã làm Giáo hoàng Gregory VII nổi giận, nên phải đến lâu đài của giáo hoàng để làm hòa. Tại đó, hoàng đế của đế quốc La Mã phải đứng châu ngoài trời tuyết giá lạnh ba ngày trước khi được giáo hoàng cho phép vào hội kiến. Giáo hoàng Gregory VII, đã kiêu hãnh tuyên bố rằng bốn phận của ông là có quyền hạ bệ lòng kiêu ngạo của mọi vị vua.

Nhưng rồi nhờ ảnh hưởng của các phong trào Cải Chánh, của Thời kỳ Khai sáng, của cuộc Cách Mạng Pháp, thế lực chính trị và cả tôn giáo của La Mã bắt đầu bị rạn nứt vào đầu thế kỷ 18. Một trong các giáo hoàng, Pius VI, đã bị quân lực Pháp Quốc bắt và đày khỏi La Mã vào năm 1798, ông mất vào năm 1799 trong lưu đày.

Khải huyền 13, nói về một cuộc “hồi sinh” của quyền lực giáo hoàng La Mã từ “vết tử thương”. Tuy ngày nay, La Mã không còn cái quyền uy chính trị như thời Gregory VII, nhưng nhờ vào uy tín của các giáo hoàng của nửa thế kỷ qua, ảnh hưởng của họ vào các chính quyền trên thế giới cũng đã được nể vì trở lại.

Làm sao chúng ta có thể chia sẻ sứ điệp mà chúng ta đã được kêu gọi phải đi rao giảng trong một cách mà không làm xúc phạm người mình muốn làm chứng cho? Tại sao, dầu chúng ta biết là mình có được sự thật của thời đại?

HOA KỲ TRONG LỜI TIÊN TRI

Nhiều người đã đặt câu hỏi, *Làm sao La Mã có được ảnh hưởng trên thế giới hiện đại và tương lai như đã có trong thời đế quốc La Mã và quyền lực của giáo hoàng thời xưa như Khải huyền 13 nói đến?* Câu trả lời cũng nằm trong Khải huyền đoạn 13

Đọc Khải huyền 13:11,12. Điều gì làm chúng ta nhận diện quyền lực này là ai?

Con thú đến trước con thú này đã từ lâu được Giáo hội Cải Chánh nhận diện ấy là La Mã, và đã được cho quyền lực trong 42 tháng (câu 5). Đa-ni-ên cũng có lời tiên tri tương tự về 42 tháng là “Vua ấy sẽ nói những lời chống lại Đấng Tối Cao; Vua ấy sẽ làm hại các thánh đồ của Đấng Tối Cao; Vua ấy sẽ cố thay đổi thì giờ và luật pháp. Người ta sẽ trao quyền cho vua ấy một kỳ, các kỳ, và nửa kỳ”, hay là ba năm rưỡi (Khải huyền 12:14) hay là 1260 ngày tiên tri, là thời gian mà quyền lực của giáo hoàng đã áp chế mọi kẻ dám chống đối quyền lực ấy. Thời kỳ tiên tri này (theo luật tiên tri là một ngày như một năm) bắt đầu vào thời điểm mà quyền lực của giáo hoàng được tuyên bố là quyền tối cao (năm 538 SC) và chấm dứt vào năm 1798 khi giáo hoàng bị lưu đày và cầm tù. 1798 là lúc quyền uy giáo hoàng như đã chấm dứt, và con thú thứ nhất đã bị thương. Lời tiên tri đã ứng nghiệm.

Cũng cùng khoảng thời gian con thú bị thương trong lịch sử gần cuối thời kỳ 42 tháng (1798), một quyền lực dấy lên (Khải huyền 13:11, và Khải huyền 13:1). Quyền lực mới này dấy lên từ trên đất, khác với các quyền lực (con thú trước) dấy lên từ nước (xem Đa-ni-ên 7:2, 3), là biểu hiệu cho số rất đông người. “Những dòng nước người thấy nơi con điếm đang ngồi đó là những dân tộc, những tổ chức quốc tế, những quốc gia, và những ngôn ngữ.” (Khải huyền 17:15).

Vì những lời tiên tri diễn tả con thú thứ hai như vậy, quyền lực ấy giống như là quyền lực của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, đã dấy lên ở một nơi hầu như hoang vắng không bao nhiêu người đã ở, và bởi người từ khắp nơi đến, và không cần phải phá đổ một đế chế nào đang thống trị vùng đất ấy.

“Nước nào của Tân Thế Giới đã, vào năm 1798, lên nắm quyền, hứa hẹn một sức mạnh và sự vĩ đại, và thu hút sự chú ý của thế giới? Việc áp dụng các biểu tượng thừa nhận không chống cãi được. Một quốc gia, và chỉ một mà thôi, đáp ứng các đặc điểm của lời tiên tri này; không nhầm lẫn được, chỉ về Hoa Kỳ.” – Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 440,

Tuy quyền lực này được mô tả lúc đầu tiên giống như một con chiên với cặp sừng, biểu hiệu sự hiền hòa, nó sẽ nói những lời như “con rồng” (Khải huyền 13:11), cho thấy một thời kỳ đàn áp cũng sẽ có giống như thời kỳ của con thú hay quyền lực trước. Khải huyền 13:11-17, như vậy, trả lời câu hỏi, thế nào quyền lực của La Mã suy yếu lại vẫn còn ảnh hưởng được như lời tiên tri đã tiên báo. Quyền uy của con thú nay được có quyền lực của Hoa Kỳ sau lưng như lời của Kinh Thánh.

MỘT VẤN ĐỀ VỀ SỰ THỜ PHƯỢNG

Suốt toàn lịch sử của niềm tin, Chúa đã phải luôn luôn phải xử thế với những kẻ sa ngã, thờ thần tượng hay những sự thờ phượng giả dối (xem Ma-thi-ơ 4:8-10). Trong sự khủng hoảng được mô tả trong Khải huyền 13, vấn đề về sự thờ phượng lại được đề cập đến. Ở đây, dân Chúa phải có một sự chọn lựa về ai họ phải thờ phượng và phụng sự (Giô-suê 24:15).

Trong tuần lễ 2, với bài học tựa đề, “Tiên Tri Đa-ni-ên và Thời Kỳ Cuối Cùng,” chúng ta học được câu chuyện của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ khi bị bắt phải quỳ lạy thờ phượng bức tượng của xứ Ba-by-lôn. Khải huyền đoạn 13 cũng dùng cùng ngôn từ của Đa-ni-ên đoạn 3 để cảnh báo dân Chúa về những sự bất bớ và áp bức mà họ sẽ gặp. Xem Khải huyền 13:15.

Đọc Khải huyền 14:9-11; 16:2; 19:20; và 20:4. Các câu này cho thấy cuộc tranh cãi về sự thờ phượng trở nên nghiêm trọng như thế nào?

Ba-by-lôn luôn là biểu tượng cho sự thờ phượng giả mạo. Tên Ba-by-lon đến từ chữ tháp Ba-bên là nơi những kẻ xây tháp có ý đồ sẽ xây một thành cao lên hơn các tầng mây, khác nào như Lu-xi-phe đã tự hào sẽ đặt ngôi hần ngôi cao hơn các tầng mây (Ê-sai 14:14). Các kẻ xây tháp Ba-bên đã bất kể lời Chúa nói rằng Ngài sẽ không hủy diệt thế giới bằng nước nữa, họ vẫn xây thành để tránh một trận đại hồng thủy nào mà Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống (Sáng thế Ký 9:8-11).

Thành Ba-by-lôn được xây dựng nhiều trăm năm sau do đế quốc Ba-by-lôn bởi vua Nê-bu-cát-nét-xa để biểu dương cho thế gian thời ấy thấy sự huy hoàng của Ba-by-lôn (Đa-ni-ên 4:30). Vua Nê-bu-cát-nét-xa đã dùng những vật dụng thánh bằng vàng trong đền thờ Đức Chúa Trời (bởi vua Sa-lô-môn xây) mà họ chiếm đoạt được mang về và dùng chúng để uống rượu và thờ lạy các thần của họ, là những thần bởi tay người tạc nắn bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng gỗ, bằng đá. (Đa-ni-ên 5:3,4). Ly thánh của Đức Chúa Trời đã bị họ dùng để uống những chất rượu độc và làm cho họ say sưa đến ngu muội. Trong sự say sưa của họ, các thành trì Ba-by-lôn bị tàn phá khi quân thù đến vây hãm và chiến thắng Ba-by-lôn. Cũng một thể ấy, Ba-by-lôn biểu tượng cho sự thờ phượng, bề ngoài thì như phải lễ (ly thánh) nhưng bên trong chỉ là rượu thạnh nộ mang đến sự tàn phá. Sự thờ phượng giả dối mà Sa-tan muốn thế gian theo cũng như thế ấy.

Làm sao chúng ta muốn chắc chắn là mình không liên hệ với bất cứ sự thờ phượng giả dối nào?

“BA-BY-LÔN LỚN”

Đọc các câu Kinh Thành sau đây. Chúng ta học được gì về Ba-by-lôn?
Giê-rê-mi 51:6, 7, 53, 57; Xa-cha-ri 2:7; Khải huyền 17:5, 6; 18:2, 3.

So sánh con rồng, con thú từ dưới nước lên, và con thú màu đỏ (Khải huyền 13:3; 13:1-3; 17:3). Cho biết các điểm giống nhau của các con thú này, và các điểm khác biệt.

Cả ba con thú này cộng lại có bảy đầu và mười sừng, là cùng giống tổng số đầu và sừng của các con thú trong Đa-ni-ên 7. Mỗi vương quốc được thành lập trên sự tàn lụi của đế quốc trước nó. Cũng vậy, con thú màu đỏ có chung tất cả các quyền lực của con rồng (La Mã theo tà thần) và con thú dưới nước (La Mã theo thể chế giáo hoàng) và của con thú từ đất ra (Khải huyền 13:11-14). Rồi đến Khải huyền đoạn 17 thêm một phần tử nữa ấy là người đàn bà cỡi con thú đỏ, biểu tượng cho sự liên hiệp giữa chính quyền và tôn giáo. Người đàn bà này khác hẳn người đàn bà trong trắng trong Khải huyền 12:

<i>Người đàn bà trong trắng – Khải 12</i>	<i>Người đàn bà lãnh loạn – Khải 17</i>
Ở Thiên đàng	Ở trong các Nước
Được che phủ bởi Mặt Trời	Mặc áo tím đỏ điều
Mão triều có 12 Ngôi Sao	Trang sức bằng vàng, ngọc, hạt châu
Bị con Rồng tấn công	Được hỗ trợ bởi con Rồng
Mẹ của những kẻ còn sót lại	Mẹ của các con gái điếm hư hỏng

Là mẹ của những con cái điếm đàng hư hỏng, Ba-by-lôn tiếp tục sinh sôi các giòng giống lãnh loạn ấy. Hội thánh mẹ phản đạo sinh ra nhiều con cái phản đạo. Nhưng Đức Chúa Trời không chấp nhận những lỗi lầm tai hại vi phạm bởi các Cơ Đốc giáo phản đạo. Dân thật sự trung tín theo Ngài từ bao trăm năm đã bị tấn công bởi Sa-tan.

Khải huyền 14:8 đã cảnh cáo về sự sụp đổ của Ba-by-lôn vì nó đã phản bội lẽ thật, để cuối cùng đưa đến việc ấn hành dấu của con thú (Khải huyền 14:9-11). Đây là lời cảnh cáo phải được rao báo hoài để kêu gọi dân Chúa nào còn ở trong Ba-by-lôn hãy ra khỏi vòng ảnh hưởng của nó để hiệp lại với dân còn sót lại của Đức Chúa Trời trong thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 18:1-4).

HỒI DÂN TA HÃY RA KHỎI BA-BY-LÔN

Trải bao thời đại, những người học hỏi lời tiên tri của Kinh Thánh đã ân cần theo dõi mọi biến chuyển của thế giới, nhất là những điều có ảnh hưởng đến thời kỳ cuối cùng. Hãy thử nghĩ lại vai trò của Hoa Kỳ. Vào năm 1851, một số tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm đã nhận diện rằng Hoa Kỳ là con thú thứ hai (Khải huyền 13:11-15). Đó quả là một sự nhận diện vượt bậc khi nhìn vị thế của Hoa Kỳ thời ấy. Vào giữa thế kỷ 19 (các năm 1800), các quyền lực hùng mạnh của thế giới vẫn còn nằm trong tay các đế quốc của Âu châu như Nga, Pháp, Áo, Hung-gia-lợi, Hà Lan và Anh Quốc. Vào thời điểm ấy, nước Mỹ không có chiến tranh với các nước ngoài, chỉ có một quân lực an ninh với khoảng 20 ngàn người, số lính ấy chỉ đáng một phần mười binh lực Pháp Quốc dùng trong trận Waterloo (1815). Năm 1814, quân lực của Anh Quốc đã tấn công Hoa Thịnh Đốn và đốt rụi thủ phủ của Hoa Kỳ. Năm 1867, một đội quân của người Mỹ Da Đỏ đã chiến thắng và hủy phá hoàn toàn đội binh của Tướng Custer thuộc đội Kỵ Binh số 7 của Hoa Kỳ. Với những sự kiện lịch sử như vậy mà trong năm 1851, có người dám cho rằng con thú quyền uy trong Khải huyền lại là biểu tượng về nước Mỹ thì đối với những người của thời đại ấy thật quá khó tin.

Ngày hôm nay, 170 năm sau những sự thật Kinh Thánh tỏ bày cho thời đại chúng ta, những điều xảy ra trong lịch sử thế giới thật phải làm chúng ta bàng hoàng vì sự chính xác của lời tiên tri! Nhưng vẫn còn nhiều điều nữa chưa xuất hiện, nhưng sẽ ứng nghiệm dần dần vì chúng ta đang sống trong thời kỳ cuối cùng theo Kinh Thánh. Bởi vậy, khi nói về “dấu của con thú”, điều chúng ta cần biết đó là hiện tại chưa có ai được đóng dấu con thú cho dù người ấy đang giữ hay không giữ điều răn thứ tư.

Vì vẫn còn nhiều điều sẽ được ứng nghiệm trong thời đại của chúng ta.

Đọc Khải huyền 18:1-4. Điều gì đang xảy ra đây. Và tại sao ghi nhớ các điểm này là rất quan trọng cho chúng ta? Các câu này dạy gì cho chúng ta về sứ mạng của chúng ta trên toàn thế giới?

Các câu Kinh Thánh này vẽ cho chúng ta thấy một cảnh trạng lụn bại của thế giới trong mọi phạm vi, chính trị, luân lý, và tâm linh. Chúng ta thấy có sự dạy dỗ tôn giáo giả dối trong thế gian. Nhưng đồng thời chúng ta cũng thấy có một niềm hy vọng, bởi vì một thiên sứ khác từ trời mang ánh sáng đến cho thế gian bằng sự vinh hiển của mình. Và hơn nữa, dân trung tín của Đức Chúa Trời, những kẻ chưa biết về lẽ thật được kêu gọi hãy bước ra khỏi Ba-by-lôn. Điều này có nghĩa rằng, từ nay cho đến những giây phút cuối cùng của thế giới, dân Đức Chúa Trời là những kẻ đã ở ngoài Ba-by-lôn vẫn còn bổn phận phải tiếp tục kêu gọi những người ở trong Ba-by-lôn hãy bỏ nó và ra khỏi nó.

Đối với chúng ta, lời Chúa gọi những kẻ vẫn còn ở trong Ba-by-lôn là “dân ta” có nghĩa gì? Tại sao đây là một điều quan trọng mà chúng ta phải nhớ khi chúng ta làm chứng với người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Khi Sa-tan tấn công luật pháp của Đức Chúa Trời, nó đã tấn công chính Ngài, uy quyền của Ngài và chính thể của Ngài. Bởi vậy, trong thời kỳ cuối cùng, cao điểm của mọi khủng hoảng là lúc Sa-tan sẽ tấn công những kẻ thờ phượng Chúa và giữ điều răn của Ngài (Khải huyền 12:17; 14:12) bởi chỉ có những người ấy mới là những kẻ thực sự tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và ghi nhớ sự kỳ diệu công trình sáng tạo của Ngài. Cuộc chiến Sa-tan đã gây rối trên thiên đàng làm cho nó bị đuổi khỏi thiên đàng được nó mang vào địa cầu. Sa-tan đã bị đánh bại nơi thiên quốc, nó sẽ bị đánh bại nơi địa cầu. “Từ lúc khởi đầu của cuộc thiện ác đấu tranh tại thiên đàng, Sa-tan đã muốn phá đổ luật pháp của Đức Chúa Trời. Với mưu đồ ấy, Sa-tan bắt đầu sự nổi loạn chống nghịch Đấng Tạo Hóa, và đầu đã bị đuổi khỏi thiên đàng, hắn vẫn tiếp tục cuộc chiến trên thế gian. Sa-tan luôn dồ dảnh và lừa gạt con người để họ đi đến chỗ vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, là mục tiêu hắn luôn muốn đánh đổ. Luật pháp Chúa, đối với Sa-tan nếu nó phá đổ được toàn bộ hay chỉ một luật mà thôi, kết quả cũng như nhau. Kẻ phạm dẫu chỉ một luật của Đức Chúa Trời, cũng không khác gì vi phạm tất cả các điều răn, kẻ ấy đã phạm tội rồi. Như Gia-cơ đã nói trong Gia-cơ 2:10.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh, The Great Controversy*, trang 582.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, thảo luận về những điều đang diễn tiến trên thế giới để làm bằng chứng rằng chúng đều chỉ về thời kỳ cuối cùng. Sự kiện nào sẽ xảy ra? Làm sao chúng ta giữ mình thức tỉnh bởi các điều đang xảy đến và là dấu của ngày cuối cùng, nhưng không để mình bị thành người quá khích về tôn giáo, hay định ngày Chúa đến hoặc nói những lời tiên đoán như thể mình biết chính xác ngày Chúa đến, những điều mà Kinh Thánh không dạy?
2. Suy gẫm về đề tài của sự thờ phượng. Thờ phượng có nghĩa là gì? Chúng ta thờ phượng như thế nào? Thế nào những điều mình làm được xem là sự thờ phượng?